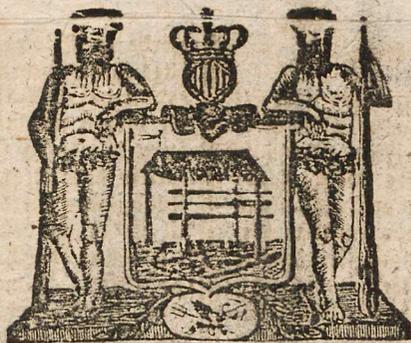

1838

Fredagen

Den til Forsendelse
Kongelig allernaadigst

Aarhuus

No 138.

den 24de August.

med Brevposterne
allene privilegerede

Stifts = Tidende.

Redigeres og udgives 4 Gange ugentlig af Overkrigscommissaire A. F. Elmquist.

Nyheder fra Udlandet.

Hvad man længe har frøgtet for, er nu skeet. Det er kommet til et formeligt Brud imellem Storbritannien og Persien, og den brittiske Ambassadeur, M. Neil, er afreist derfra med hele sit Personale, efter at han forgjæves havde tiltraadt Shahen at opgive Herats Beleiring, hvortil Denne stærkt bestyrkes fra russisk Side. Ogsaa alle de i Persien bosatte Englændere vare i Begreb med at rejse derfra. Ifølge en Efterretning fra Constantinopel skal den persiske Shah have lidt et blodigt Nederlag. Paa denne Efterretning havde en af Constantinopels rigeste Negocianter, Haggi Ibrahim, hængt sig selv i et kostbart persisk Shawl.

I Archipelagus vrimler det i denne Tid af Krigsflaader, som krydse frem og tilbage. Den brittiske Flaade, som forlod Bouson den 10de Juli, har man seet imellem Milo og Candia. Smaa ægyptiske Krigsflaader listede sig omkring ved Mitylene for at observere den osmanniske Eskadres Bevægelser. Paa alle Sider vedbliver man at rusle sig.

De politiske Forhandlinger i Töpliz vække megen Opmærksomhed. De foregaae i den dybeste Taushed, og man erfarer kun, at den største Deel af samme ere blevne drevne mellem Keiser Nicolaus og Forst Metternich. Endnu den Dag, da Fyrsten skulde afreise (om Eftermiddagen Kl. 5), kom Keiseren i det Dieblis, da den østerrigiske Minister skulde stige i Vognen, og fængslede ham i en Samtale, der varede indtil Kl. 3 om Natten. Man troer, at de orientalske Anliggender vare Hovedthemaet, og da Rejsende samtidigt tale om de store Rusninger i det Indre af Rusland, hvor der hersker den meest levende militaire Virksomhed, hvor der oprettes store Varedepoter, og hvor stærke Kolonner bevæge sig hen imod det sorte Hav, saa maa man — hedder det i en Skrivelse fra Berlin — rigtignok troe, at man

om kort Tid kan vente at opleve Begivenheder, der kunne have Indflydelse paa hele Europa.

De nederlandske Anliggender, som en Tidlang laae i Dvale, begynde igjen at tiltrække sig den offentlige Opmærksomhed. Der tales nu om, at de hollandske Generallæter skulde sammenkaldes; at Kongen og Statsraadet have besluttet at lade skyde paa det belgiske Flag naar det viser sig igjen ved Scheldeflodens Indløb; osv. Fra Haag skrives den 5te August: „Forhaabningerne om en mindelig Overenskomst med Belgien svinde meer og mere. Som det nu er, kan det ikke vadblibe: der maa snart tages en Beslutning, det blive saa enten til det Bærrer eller Bedre.“

Fra Frankrigs Nord- og Ostgrænde meldes om en ualmindelig Virksomhed i de franske Fæstninger. Allevegne blive Garnisonerne forstærkede og Forsvarsanstalterne satte paa en respectabel Fod.

Paa Jernbanen mellem Paris og St. Germain har den 12te Aug. om Aftenen Kl. 11 tildraget sig den skrækelige Ulykke, at Dampvognen stødte mod en anden, som havde gjort Holdt undervejs, saa at syv Vogne bleve knuste og over hundrede Mennesker kom til Skade. Fyrgetøve bleve haardt lemlestede.

Samtidig med den neapolitanske Prindses Fødsel har Vesuv havt et frøgteligt men majestætisk Udbrud, der havde været i flere Dage. Store Stene optastedes, der saaes uhyre Ildsoiler, og man frøgtede den 1ste ds. for, at den udvældende Lavastrøm vilde anrette Udelæggelser ved Foden af Bjerget. Ikke i mange Aar har dette været i en saa voldsom Bevægelser, og Explosionerne vare sundom saa stærke, at man skulde troe, hele Bjerget vilde styrte sammen.

Den preussiske Kongesøn, Prinds Wilhelm, er afreist til Rhinen, forsynet, som det hedder, med vigtige Instrurer.

Den tydske Forbundsdag har erklæret sig competent til at decidere i den hannoverske Sag.

Fædrelandet.

Rhon., den 20de Aug. Solomillionsagen er atter kommen et betydeligt Skridt fremad. Den deels af Finantserne deels af Bankbestyrelsen udnævnte Commission har i forrige Uge tuldbendt sine Forhandlinger, og man kan derefter vente, at ogsaa Bankens Repræsentantere snart ville tage deres endelige Beslutning. I vort Lands Historie vil man neppe have lignende Exempel at opvise, hvor en Commission, der havde et saa indviklet og betydningsfuldt Anliggende at behandle, saa hurtigen naaede Maalet som den nærværende. (Helsing. Av.)

— Hs. M. Kongen har ladet tilstille Prof. Dr. Mådlér i Berlin en Guldmédaille med Allerhöfstsammes Brossbillede og med Indskrift: pro meritis, som et Beviis paa Allerhöfstsammes Anerkjendelse af Hr. Professorens Fortjenester af Kundskaben om Maanen. (S. Bl.)

— En Privat: Skrivelse fra Livorno, af 1ste August: „Den 29de Juli vare Deres Keiserlige Højheder Storhertugen og Storhertuginde af Toscana med Suite ombord paa den kongelige danske Fregat „Nota.“ Da Hr. Capitain Dahlerup var reist til Rom, hvor han endnu er, — formodentlig for at bevæge Thorwaldsen at gaae med Fregatten, — saa modtog Hr. Capitain Fischer, som Næstcommanderende, de høie Herstaber, der tilkjendegave deres Velbehag med den udmærkede Maade, de bleve modtagne paa ombord. I Aften giver Hs. K. H. Storhertugen et stort Hofbal, hvortil Capt. Fischer, alle Fregattens Officerer, samt alle fremmede Consulere og deres Familier ere indbudne. (Berlg. Av.)

— Endelig har Thorwaldsen — skrives der fra Rom — besluttet sig til at reise til Danmark, og er til den Ende afsreist fra Rom Natten imellem den 5te og 6te ds. for i Civitavecchia at indskibe sig paa en Dampbaad til Livorno, hvor den kgl. danske Fregat Nota ligger for at føre ham til Rhon. Efter Forlydende har Hs. M. Kongen af Danmark stillet Fregatten gandske til hans Disposition, samt befalet, at den verdensberømte Kunstner skal modtages med al militair Væresbevisning. I Rom havde han frabedt sig enhver Afkædsfest. Han ledsages af den danske Maler Blund og Billedhuggeren Matthiae fra Berlin.

— I Anledning af den omtalte Ulykke, som indtraf ved det borgerl. Artilleries Exercits, nedfattes et Krigsforhør, som blev sluttet den 15de. Det er ved samme bleven oplyst, at Intet kan lægges den Officer til Last, som kommanderede de Kanoner, af hvilke den Saarede betjente den ene; thi han har vel kommanderet „for“ førend Ladningen var tilendebragt; men om dette var skeet eller ei, kunde han i nærværende Tilfælde ikke see formentlig Krubbdamp, og overalt paaligger den Pligt, at bemærke, naar Ladningen er færdig, ikke Officererne, men Artilleristen Nr. 4 ved hver Kanon, hvis Forretning det er at tænde paa. Det er ligeledes oplyst, at Nr. 4

gjorde en Bevægelse med Lunten, men trak den tilbage igen, medens Ansætterren, Stomager Schmucl, endnu var beskæftiget med Ladningen, og forskrakket derved traadte denne tilside, førend han havde faaet Kardusen sat til Bunds. Nu opstod der Wildfarelse hos Begge: Nr. 4 troede at Ladningen var fuldkommen færdig, eftersom Ansætterren var traadt til Side; og denne meente, at han uden Fare kunde træde hen for Mundingen igjen, eftersom hiin havde bemærket, at han ikke var færdig. Nr. 4 brændte paa, og Schmucl begyndte Ladningen paa ny i samme Dieblit, og paa denne Maade var Ulykken uundgaaelig. (Nalb. Av.)

— Ved Høieskeret er en Person i Rhon. dømt til 8 Dages Fængsel paa Vand og Brød for at have overkjørt et Menneske paa Gaden. En Soldat er sammeslæds til 30 Dages Fængsel paa Vand og Brød for bedrageligt Forhold. En Dagelær i Ringkjøbing samme Straf i 20 Dage for begaaede Voldsomheder mod Politiet. Og en Person paa Grevskabet Wedelsborg for Kirketyverie til Ragsfrygning og Slave-rie paa Livstid.

— Ildbranden Søndagen den 5te August i Frederiksberg By var efter al Sandsynlighed paasat. I et Nu havde den antændt baade Stuelængden og Udhøusene, og med saadan Hurtighed og Voldsomhed udbredt sig paa begge Sider, at hele Taget med Sparreværk af begge Længder i mindre end 5 Minuter var nedfalden, saa at Beboerne maatte flygte ud af Vinduerne for at redde Livet. To smaa Børn bleve af Slagterlærling Philip Rheinländer og Arbeidsmand Chr. Poulsen med Livsfare reddede ud af Luerne, hvilken Daad strax paakjendtes af en Hædersmand, som var nærværende paa Brandstedet. De Brandlidte: tre Slagtere, to Arbeidsmænd og en Enke mistede næsten Alt hvad de eiede. Ilden var beviisligen ubrudt paa Loftet.

— „Efter hvilke Grundsætninger eller Forhold bestemmes Brandsurancen for faste Eiendomme?“ spørger i ovenmeldte Anledning Hr. Generalkrigscommissair Neergaard: At det ikke er disses sande Værd, paa hvilket Synsmændene grunde deres Skjon, synes paa det evidenteste at fremlyse ved Gæstgiver Nielsens nylig afbrændte Sted No. 12 i Frederiksberg Byes Smallegade, thi den paa dette gamle, raadne, i høieste Grad forfaldne Sted hæftede Brandsurancé, 8910 Rbd. Solv, overstiger de afbrændte Bygningers Værdi meer end tre Gange, uagtet Synsmændene for neppe et Uar siden, efter givne Vink af Medborgere, der med Grund befrygtede den Ulykkestilsælde, som nu er indtruffet, toge bemeldte Bygninger i Diesyn, for at omvurdere dem.“ Endvidere spørges: „Naar en Person, paa Grund af stærke Indicia-Beviser, tre eller flere Gange har været mistænkt for at have afbrændt sine og Andres Eiendomme, burde han da ikke staae under Politiets Opsigt? Og bør det tillades Brandfogden at rydde Brandstedet, og derved bortføre de vigtigste juridis-